

ministeren om, at det snart hører til Dagens Orden, at der meldes om Overfald og Slagsmaal omkring paa vore Herregaarde, paa disse store Arbejdspladser paa Landet. Det forekommer mig, at skal der skaffes specielt Polititilsyn til Veje, havde det her en ganske anden og mere passende Plads at boltre sig paa end overfor Jordarbejderne paa deres Arbejdspladser. Jeg tror, at hvis man optalte de Forbrydelser mod den offentlige Orden, der have fundet Sted ved Jordarbejder rundt omkring, og sammenlignede det med Antallet af den samme Art Forbrydelser rundt omkring paa vore Herregaarde, hvor en Masse Mennesker ere samlede, og hvor disse ofte dirigeres af Folk, der ere mere raa end Arbejderne selv, tror jeg, man naaede til det Resultat, at der var langt mere Anledning til at se efter disse Herregaarde end til at lave ekstra Polititilsyn med Jordarbejderne ved Baneanlæg.

Der staar, at Arbejderne skulle fremstille sig for den vedkommende Politiaffistent. Maa jeg tillade mig at spørge, hvad der begrunder, at disse Arbejdere og kun disse skulle ind under saadanne Bestemmelser. De skulle fremstille sig for en Politibetjent og erholde et Politikort. Der er kun en Gruppe af Mennesker her i Samfundet, der stilles under lignende Vilkaar, og det er dem, der høre til Politiets Protokol, og saa de offentlige Kvindfolk her i København; der er ellers ingen andre, der have Tilhold om, at de skulle fremstille sig for Politiet og faa tildelt Polititegn, for at de kunne være paa den paagældende Plads. — Der staar endvidere i Reglementet, at Arbejderne skulle vise Orden og Rolighed paa Pladsen. Ja, det er jo en naturlig Ting, men er ikke de almindelige gældende Forordninger og Love tilstrækkelige til at skaffe Respekt hos Arbejderne for dette Krav? Hvad er det, der gør, at der skal en særlig Bestemmelse til, for at man kan faa Jordarbejderne til at vise Orden og Rolighed? Er de almindelige Politibestemmelser og Politivedtægter, der ellers gælde overfor Borgerne i Sognet i den vedkommende Jurisdiktion, ikke tilstrækkelige ogsaa for Jordarbejderne? Det maa jo erindres, at ved at skrive dette her i et særligt Reglement, underkaster man disse Arbejdere en anden Fortolkning af, hvad Orden og Rolighed er, end den, andre Borgere i Samfundet er underkastet; man stiller dem altsaa ligesom under en Undtagelseslov, og den almindelige Lovgivning, der ellers beskytter andre imod at blive aftvungne Bøder og

lignende uden ved Dom, gælder ikke for disse Arbejdere her. De skulle arbitrært kunne idømmes Bøder uden Domstolens Indblanding, og medens andre Borgere, naar de ere idømte Bøder, have den Udvej at kunne afsone dem, bestemmes det her, at disse Arbejdere ikke have Lov at afsone dem, men Bøden skal tilbageholdes i deres fortjente Arbejds løn. Hvad bevæger Justitsministeren til at skrive en Undtagelseslov paa et saa vigtigt Omraade som det angaaende Domfældelse og Eksekvering af afsagte Domme og saaledes lave en Undtagelseslov paa Retsomraadet for en enkelt Gruppe af Arbejdere?

Endelig er der Spørgsmaalet om Betalinger og Uoverensstemmelser med Hensyn til Regnskabsopgørelse og andet. Dette er jo ellers almindeligt undergivet Domstolene. Men her etableres jo halvvejs en ny Ret og en ny Afgørelsesmaade mellem Entreprenøren og hans Arbejdere, her bestemmes, at Arbejderen skal finde sig i den foreløbige Opgørelse, som tilbydes ham af Entreprenøren, for saa vidt Politiaffistenten skønner det. Hvorfor skulle disse Arbejdere være underkastede andre Regler med Hensyn til deres Penge mellemværender med deres Arbejdsgiver end dem, Arbejderne i Almindelighed ere underkastede? Hvad skal alt dette til, og hvorfor skulle Jordarbejderne betragtes som en Gruppe, overfor hvilken der skal gøres særlige Love gældende.

Endelig bestemmes det, at Politiaffistenten, der foruden at føre Tilsyn fører Protokol og uddeler Kort, skal kunne bortvise Arbejdere fra Arbejdspladsen. Han er den, der paa Arbejdspladsen skal holde Orden og Rolighed. Blicher det ikke let saaledes, at en saadan Politibetjent, der skal gaa og være til Assistance for den vedkommende Entreprenør, og som sikkert faar Husly til sit Kontor og mange andre Behageligheder fra Entreprenørens Side, betragter sig som en Art Funktionær for Entreprenøren, som en Art Hjælper for Arbejdsgiveren overfor hans Arbejdere? Man har i hvert Fald Erfaringen for, at de Politiaffister, som ansættes ved disse Jernbaneanlæg, nærmest betragte sig som fungerende Arbejdsformænd for de vedkommende Entreprenører, blande sig i Organisationsspørgsmaal og andre Ting. Man har haft Eksempel paa, at naar den vedkommende Entreprenør meddelte Politiaffistenten, at der var Arbejdere, som agiterede for, at de enkelte af deres Kammerater, der ikke vare i Organisationen, skulde melde sig ind i den, har